

## Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto

19. maaliskuuta 2025

Maailman bahá'ille

Rakastetut ystävät

Se, millaisia kukoistavia yhteisöjä bahá'í-maailma pyrkii rakentamaan, vaikuttaa syvällisesti perheeseen. Juuri perheeseen ihminen syntyy ja siellä häntä kasvatetaan, ja perhepiirissä ihminen alkaa oppia, miten muiden kanssa eletään. Perheyksikkö on yhteisön ja sen lisäksi myös koko yhteiskuntajärjestyksen perimmäinen rakennuspalikka. Siksi yhteiskunta, joka on muodostettu vastaamaan ihmisrodun aikuisuuden ajan vaatimuksia, edellyttää sekä kypsää käsitystä perheestä että kykyä laajentaa tästä käsityksestä saatua syvää ymmärrystä kansakuntaa ja maailmaa muovaaviin suhteisiin. ”Perhe on kansakunta pienoiskoossa”, ‘Abdu’l-Bahá selittää. ”Perheeseen vaikuttavat elinolot vaikuttavat kansakuntaankin.” Perhe-elämän uuden mallin oppiminen on näin ollen olennainen osa pyrkimystä oppia, miten bahá'í-uskon yhteiskuntaa rakentava voima vapautetaan.

Aikojen kuluessa perhe on saanut erilaisia muotoja vastauksena ihmisen yhteiskunnallisen kehityksen eri vaiheiden vaatimuksiin. Yhteiskunnan kehittyessä järjestelyt ja määritelmät, jotka saattoivat olla hyödyllisiä jollakin aikaisemmalla aikakaudella, osoittautuivat rajallisiksi eivätkä enää olleet ihmisen kehityksen seuraavan vaiheen mukaisia. Vanhempien odotukset, jotka olivat yhden historian ajanjakson mukaisia, voisivat estää lasten kykyjen kehittymisen jonakin toisena ajanjaksona. Samoin tietyt sukuryhmien sisäiset vahvat uskollisuuden siteet, jotka yhdessä vaiheessa mahdollistivat niiden kukoistuksen, voisivat myöhemmässä vaiheessa olla ykseyden esteenä laajemmissa yhteiskunnallisissa rakenteissa. Ja tietyt sukupuoliroolit, jotka olivat tyypillisiä ihmisen kehityksen varhaisessa vaiheessa, voisivat lopulta estää naisten ja yhteiskunnan edistymistä jossakin toisessa vaiheessa. Menneiden aikakausien ajatuksia ja teorioita on arvioitava uudelleen, ‘Abdu’l-Bahá selittää. Ihmiskunnan ”on nyt omaksuttava uusia hyveitä ja taipumuksia, uusia moraalin mittapuita ja uusia kykyjä”. Sillä ”nuoruuden ajan lahjat ja siunaukset, vaikka ne olivatkin ajanmukaisia ja riittäviä ihmiskunnan keskenkasvuisuuden aikana, eivät enää riitä täyttämään sen aikuisuuden vaatimuksia”. Bahá'í-yhteisöjen haasteena kaikkialla maailmassa on täten tutkia yhteiskuntiansa nykyisiä käytäntöjä, punnita niitä bahá'í-opetusten valossa, karsia pois kaikki haitalliset taipumukset ja oppia luomaan uusia perhe-elämän malleja, jotka ovat uuden ajan tarpeiden mukaisia.

Tässä suhteellisen varhaisessa vaiheessa ei tietenkään ole mahdollista kuvata niiden perherakenteiden luonnetta, joiden on lopulta tultava näkyviin tämän uskontojärjestelmän saavutettua täyttymyksensä. Ja vaikka eri yhteiskunnat eri puolilla maailmaa ymmärtävät vahvojen perheiden tärkeyden, niillä on vastassaan koko joukko voimia, jotka heikentävät perhettä monin tavoin. Kuitenkin se oppimisprosessi, joka edistää liikettä kohti uutta perheiden sisäistä ja perheiden välistä elämänmallia, vauhdittuu sitä mukaa kun bahá'í-maailman kyky soveltaa tiettyjä bahá'í-opetuksista saatuja oivalluksia kasvaa.

Huomioon otettavia kysymyksiä ovat muun muassa seuraavat: Mitkä ovat bahá'í-perhe-elämän ominaispiirteet ja miten ne eroavat siitä, miten perhe-elämä ymmärretään nyky-yhteiskunnassa? Millainen on bahá'í-avioliiton erityislaatu ja miten se edistää perhe-elämää? Miten bahá'í-perheet antavat oman osansa uudistumisprosessiin naapurustoissa ja kylissä ja niiden ulkopuolella? Mitkä ovat bahá'í-perheitä nykyisin kohtaavat kompastuskivet ja vaikeudet, jotka estävät niitä saavuttamasta tätä tavoitetta? Miten jumalallisen suunnitelman nykyisen vaiheen toimintakehys sekä vahvistaa perhe-elämää että avaa vireille perheille mahdollisuuksia antaa oma osansa yhteisörakentamisen prosessiin?

\*

Perheen käsittäminen uudella tavalla alkaa avioliiton käsittämisestä uudella tavalla. Bahá'u'lláh toteaa, että avioliitto ei ole ainoastaan ”avain maailman kansojen elämän jatkumiseen” vaan myös ”selittämätön keino heidän kohtalonsa täyttymiselle”.

Bahá'ille avioliitto ei ole vain ruumiillinen vaan myös henkinen side, jolla on vaikutuksia elämään tässä ja seuraavassa maailmassa. Bahá'í-avioliitto, ‘Abdu’l-Bahá selittää, ”on kahden osapuolen sitoutumista toinen toiseensa ja heidän mielensä ja sydämensä molemminpuolista kiintymystä”, jotta he ”voi[vat] alati parantaa toistensa henkistä elämää” ja he voivat ”elä[ä] toinen toisensa kanssa läheisinä kumppaneina” ja ”ol[la] kuin yhtä sielua”. Bahá'í-avioliitossa kaksi sielua oppii auttamaan toisiaan, jotta molemmat voivat saavuttaa kahtalaisen moraalisien päämääränsä – kehittää Jumalan antamia luontaisia kykyjään ja antaa oman osansa alati edistyvän sivistyksen hyväksi. Avioparin vihkitoituksesta lähtien luoma suhde vaikuttaa halki ajan ja paikan muiden ihmisten välille muotoutuviin lukemattomiin uusiin suhteisiin, jotka voivat rakentavasti uudistaa ihmisten elämää ja heidän yhteisöjään.

Bahá'í-näkökulma avioliittoon ylittää kahtiajaot, jotka johtuvat yhteiskunnassa vallitsevista vapaamielisistä ja taantumuksellisista näkökulmista. Bahá'í-avioliitossa rakkaus, tasavertaisuus, läheisyys, uskollisuus, sukupuolielämä, lasten hankinta ja kasvatus yhdistyvät ja niiden keskinäinen yhteys vahvistuu, mistä rakentuu henkilökohtaisen ja yhteiskunnallisen hyvinvoinnin linnake. Yhteiskunnan vapaamieliset käytännöt heikentävät avioliittoa ja perhettä irrottamalla toisistaan nämä ihmisen kukoistukselle olennaiset ominaispiirteet, kun taas taantumukselliset käytännöt ylikorostavat tai vääristävät yhtä tai toista näistä piirteistä perheenjäsenten alistamiseksi. Bahá'í-opetusten noudattaminen auttaa ratkaisemaan tällaiset ongelmat. Kaikkialla maailmassa on vielä paljon opittavaa moninaisten kulttuurien piirissä siitä, millaisia vaikutuksia on kaikilla bahá'í-avioliiton ominaispiirteillä, jotka ovat peräisin bahá'í-opetuksista. Esimerkiksi bahá'í-avioelämän uuden mallin kehittämisessä keskeistä on naisten ja miesten tasavertaisuuden periaate. Kun tätä periaatetta sovelletaan vaimon ja miehen välillä avioliitossa, parisuhde vahvistuu ja kukoistaa, ja tytöt ja pojat kasvatetaan ymmärtämään uudella tavalla tasavertaisuus ja sen toteutuminen käytännössä. Tämän periaatteen seuraamukset ulottuvat siten vähitellen tuleviin sukupolviin ja edistävät naisten aseman kohenemista, kunnes ‘Abdu’l-Bahán odotus siitä, että naiset ”osallistuvat täysin ja tasavertaisina maailman asioiden hoitoon”, toteutuu kokonaan.

Avioliitto luo perheen. Lisäksi bahá'í-perheen terveet ihmissuhteet, joiden on tarkoitus sitoa sen jäsenet toisiinsa, perustuvat oikeudenmukaisuuteen ja vastavuoroisuuteen. Kunkin jäsenen on saatava hänelle kuuluvat oikeudet, ja kunkin on täytettävä hänelle kuuluvat velvollisuudet. ”Koska perhe on ihmisistä koostuva yksikkö, on sitä Bahá'u'lláhin opetusten mukaisesti kasvatettava pyhyiden sääntöjen mukaan”, ‘Abdu’l-Bahá selittää. ”Perhesiteen eheys on aina pidettävä mielessä, eikä eri perheenjäsenten oikeuksia pidä rikkoa.” Näitä perheenjäsenten välisiä terveitä suhteita on vaalittava tietoisesti.

Bahá'-perheessä aviopuolisot ovat todellisia kumppaneita, toinen ei ole toisen alainen. Yhdessä he selviytyvät elämän haasteista – henkisistä, aineellisista tai yhteiskunnallisista – rukoilemalla, opiskelemalla, neuvottelemalla ja pohtimalla toimintaa. Ottakaamme esimerkiksi lasten kasvatusta koskevat päätökset. Bahá'-kirjoituksissa hyväksytään äiti lapsen ensimmäiseksi kasvattajaksi ja vahvistetaan hänen erioikeutensa tässä suhteessa. Kuten 'Abdu'l-Bahá toteaa, ”totisesti juuri äidit ratkaisevat pienokaistensa onnen, tulevan suuruuden, kohteliaan käytöksen ja oppineisuuden ja arvostelukyvyn, ymmärryksen ja uskon”. Isällä on kuitenkin myös vastuu heidän koulutuksestaan ja kasvatuksestaan, eikä hän voi luopua tällaisesta keskeisestä velvollisuudesta ja jättää sitä pelkästään äidille. Ja vaikka isä vastaavasti on velvollinen elättämään perhettä taloudellisesti tukeakseen äitiä tässä tehtävässä ja estääkseen häntä joutumasta epäedulliseen asemaan, tämä ei tarkoita sitä, että tehtävät ovat joustamattomasti määrättyjä. Avioparin oma ymmärrys bahá'-opetuksista määrittää parhaan tavan hoitaa perheen asioita erilaisissa yksityisissä ja yhteisöllisissä tilanteissa. Avioelämän jokainen vaihe tuo mukanaan vastaavia haasteita ja mahdollisuuksia, joista avioparin on pyrittävä suoriutumaan yhteistyössä ja tehokkaasti ja samalla varmistettava sekä vaimon että aviomiehen henkinen, älyllinen ja ammatillinen kehitys.

Vanhemmat tarjoavat perheen kannustavassa ympäristössä lapsilleen tarkkaavaista ohjausta, jotta he oppivat elämään hartauden, hyveiden ja palvelun täyttämään mielekästä ja tavoitteellista elämää. Tämän vuoksi vanhemmat omalla esimerkillään ja jokapäiväisen elämänsä ja kanssakäymisensä mallilla sekä lukemattomien keskustelujen avulla vaalivat rakastavasti lapsissaan monia yhä monitahoisempia ominaisuuksia, asenteita, tapoja ja kykyjä ja mukauttavat menetelmiään ja toimintatapojaan lapsen kehityksen kaikissa vaiheissa, vauvaiästä aikuisuuteen. Lapset oppivat jo varhaisesta iästä asti kääntymään Jumalan puoleen ja rakastamaan Häntä, rukoilemaan ja lausumaan Jumalan sanaa päivittäin, näkemään itsensä jaloina sieluina, jotka pyrkivät kehittämään henkisiä ominaisuuksia, asettamaan muut itsensä edelle ja osoittamaan näitä ominaisuuksia ihmissuhteissaan muista välittäen ja yhteistyöhön valmiina. Edistyessään he oppivat tottumaan vastoinkäymisiin, harjoittamaan itsekuria ja vastuullisuutta, unohtamaan itsensä ja hankkimaan tietoa taiteista ja tieteistä. Ja kun he yhä enenevässä määrin siirtyvät kotoa itsenäiseen elämään, he oppivat omaksumaan palvelun asenteen, levittämään ja soveltamaan jumalallisia opetuksia, ratkaisemaan erimielisyyksiä ja osallistumaan neuvotteluun, pysymään lujina liitossa, työskentelemään maailman uudistamiseksi ja suuntautumaan sellaiseen, mikä vie ikuisen kunniaan. Bahá'-kirjoitukset tarjoavat vanhemmille rajattoman ymmärryksen lähteen, jonka avulla he voivat vaalia näitä ja monia muita keskeisiä asenteita, taitoja ja kykyjä, ja koulutusinstituutti tarjoaa olennaista tukea perheille parantamalla niiden kaikkien jäsenten ymmärtämystä ja kykyä. Nuorten aineellisen, yhteisöllisen ja henkisen kasvatuksen tueksi saattaa olla myös muita voimavaroja, joita perhe voi hyödyntää – koulut, yhteisöelämä, palveluprojektit ja niin edelleen. Perimmäinen vastuu lasten asianmukaisesta ja kokonaisvaltaisesta koulutuksesta on kuitenkin vanhemmilla.

Ajan myötä perheenjäsenten väliset suhteet kehittyvät ja saavat erilaisia muotoja. Huolellisesti vaalitut rakkauden ja ykseyden siteet sisarusten välillä tarjoavat elinikäistä tukea ja kannustusta, ja ne toimivat suojakilpenä sellaista turhanpäiväistä kateutta ja epäsupua vastaan, jota perhe-elämässä voi syntyä. Aikuisten lasten oikeudet ja velvollisuudet eivät selvästikään ole samat kuin heidän ollessaan lapsia. Vanhempien on oltava herkkiä tällaisille muutoksille, kun he valmistavat lapsiaan aikuisuuteen vaalien tarkkaavaisesti seuraavan sukupolven itsenäisyyttä ja vastuullisuutta heidän varttuessaan. Nuoret kunnioittavat ja pitävät vanhempiaan arvossa koko elämänsä ajan, mutta aikuistuuksaan heidän on otettava vastuulleen oma elämänsä ja omat valintansa. Ajan myötä velvollisuudet muuttuvat, ja tilanteet saattavat yhä useammin edellyttää sitä, että lapsi on vanhempiansa ikääntyessä heille avuksi.

Ydinperheen ihmissuhteet sisältyvät yhä laajempiin ihmissuhteiden muodostamiin piireihin, jotka alkavat suurperheestä. Isovanhemmat, tädit, sedät ja serkut tarjoavat huolenpitoa ja tukea, joka auttaa täyttämään perheen tarkoituksen ja velvollisuudet. Tällaisten perhesuhteiden ominaispiirteet ulottuvat myös bahá'í-tovereihin ja muihin ystäviin, jotka voivat tukea perhettä monin eri tavoin. Vireässä yhteisössä muodostuneessa tiiviissä yhteisöllisessä verkostossa yhteisön vanhimmat tarjoavat syventymisiä, viisaita neuvoja ja selkeää esimerkkiä. Toiset ryhtyvät henkiseksi tädeiksi ja sediksi, jotka myös välittävät ja huolehtivat nuorten edistymisestä ja antavat tukea, joka täydentää vanhempien vaivannäköä ja yleviä pyrkimyksiä. Nuoret toimivat vanhempina veljinä ja sisarina, jotka lukuisin tavoin tukevat ja innostavat nuorempiaan. Tällä tavoin tunne aluksi perheessä vaalittavista ykseydestä, rakkaudesta, huolenpidosta, luottamuksesta ja yhteenkuuluvuudesta alkaa nivoutua yhteisön ihmissuhteiden verkostoon.

Taloudellisten asioiden hoitaminen on olennainen osa eheää ja kukoistavaa perhe-elämää ja perheen osallistumista ripeästi kehittyvään yhteisöön. Vaimon ja aviomiehen välisessä sekä tarvittaessa lasten kanssa käytävässä neuvottelussa päätetään, miten tämä aineellinen kysymys sovitetaan yhteen perhe-elämän monien muiden ominaispiirteiden ja velvoitteiden kanssa. Perheen raha-asioita viisaasti ja tarkasti hoidettaessa on otettava huomioon monia seikkoja, kuten se, miten rahaa ansaitaan, käytetään ja säästetään, miten lasten koulutuksesta ja hyvinvoinnista huolehditaan, miten paljon rahaa osoitetaan bahá'í-uskon rahastoihin tai yhteisön toiminnan tukemiseen ja miten huqúqu'lláhin velvoite täytetään. Ottaessaan kantaa näihin ja muihin vastaaviin asioihin perhe tarjoaa ympäristön, jossa voidaan käytännössä oppia anteliaisuudesta, vastuullisuudesta, tarpeiden ja toiveiden välisestä erosta ja aineellisten varojen hallinnasta.

\*

Bahá'í-perhe-elämä avaa väylän elävälle vuorovaikutukselle koko yhteiskunnan kanssa. Tämä vuorovaikutus kukoistaa, kun perheenjäsenet pyrkivät tuomaan bahá'í-uskon perusopetuksia esiin omassa elämässään. Esimerkiksi jo mainittu naisten ja miesten tasavertaisuuden periaatteen soveltaminen luo erityisen suhteen vaimon ja aviomiehen välille, kuten myös lasten ja koko perheen keskuuteen, ja valmistaa perheenjäseniä antamaan oman osansa yhteiskunnassa tapahtuvaan vuorovaikutukseen, joka vapauttaa kaikkien piilevät kyvyt. Vastaavasti ihmiskunnan ykseyden periaatteen mukaan eläminen edellyttää, että lapsille tarjotaan kokemuksia, jotka suojelevat heitä kaikenlaiselta ennakkoluuloisuudelta ja auttavat heitä paremmin ymmärtämään moninaisuutta, mikä edistää kykyä luoda ykseyteen ja yhtenäisyyteen perustuvia suhteita jakautuneessa maailmassa. Lisäksi vaalimalla kykyään tutkia totuutta, ymmärtää tieteen ja uskonnon sopusointu, ratkaista mielipide-eroja ja tehdä päätöksiä neuvottelemalla ja yhteistyöllä riitelyn ja kiistelyn sijasta perheenjäsenet voimaantuvat toimimaan tehokkaina vaikuttajina yhteiskunnallisessa uudistamisprosessissa. Oikeudenmukaisuuden ja myötätunnon kaltaisten ominaisuuksien omaksuminen perheenjäsenten keskuudessa valmistaa lapsia luomaan terveitä ja tasapainoisia suhteita muiden yhteiskunnan jäsenten kanssa. Näin ollen pyrkimys oppia soveltamaan bahá'í-opetuksia perheessä sekä kehittää lasten kykyä nähdä omaa perhettään kauemmaksi että lisää tietoisuutta maailman kansojen elinoloista ja tarpeista.

Uuden perhe-elämän mallin edistäminen on myös vastatoimi niille hajottaville voimille, jotka ovat murrosajan erottamaton piirre. Nämä yhteiskuntaa ahdistavat voimat ovat vaikuttaneet erityisesti perheeseen, katkoneet sen siteet ja aiheuttaneet vakavaa vahinkoa sen jäsenille, etenkin lapsille. Ne voivat altistaa perheenjäsenet joillekin kaikkein tuhoisimmista yhteiskunnallisista sairauksista: rakkauden ja huolenpidon puute, henkisen puolen laiminlyönti, epäinhimillistäminen, köyhyys, turvattomuus ja väkivalta. Ihmisillä on kiusaus antautua aineellisten huvitusten tai henkilökohtaisen mielihyvän täyttämälle elämälle, jolloin heistä tulee pelkkiä kohteita, joita voivat ohjailia ne, jotka pyrkivät ujuttamaan omia tarkoituksiperiään osaksi yhteiskuntaa. Vastakkaiset aatesuunnat ja viiteryhmät, jotka ovat ristiriidassa ihmiskunnan ykseyden ja rauhanomaisen

maailman ihanteiden kanssa, kilpailevat kansanjoukkojen sitoutumisesta ja kamppailevat ylemmyydestä keskenään. Jotkin näistä liikkeistä kylvävät ennakkoluulon ja kiihkomielisyyden siemeniä, jotka viime kädessä saavat aikaan vieraantumista, ristiriitoja ja kiistoja maailman kansojen keskuudessa. Toiset saattavat näyttää yhdenmukaisilta jonkin bahá'í-opetusten osa-alueen kanssa vain johdattaakseen ystävät salakavalasti pois Bahá'u'lláhin suoralta polulta. Hajottavaan kehityskulkuun liittyvät voimat vaikuttavat eri väestöryhmiin eri tavoin. Perheen ja koko yhteisön on opittava tarkastelemaan vallitsevia oloja, käsittämään tällaisten voimien luonne ja vaikutus sekä täysin jumalalliseen apuun luottaen kehittämään ennaltaehkäiseviä ja korjaavia toimenpiteitä, jotta he voivat selviytyä tämän vaarallisen ajan sekasortoisesta kuohunnasta.

Perheenjäsenten läheinen yhteys ja heidän vilpittön halunsa palvella muita avaavat oven ainutlaatuisen yhteisölliseen tilaan: bahá'í-kotiin. Vireä bahá'í-koti on korvaamaton osa ruohonjuuritason yhteisörakentamisen prosessia. Kodin rakastavassa ilmapiirissä perheenjäsenet tukevat toinen toistaan tullakseen kyvykkäiksi ja itseensä luottaviksi jumalallisen suunnitelman edistäjiksi, ja he ottavat mielellään muita mukaan ja avustavat heitä tekemään oman osansa yhteiskunnan uudistamisessa. Bahá'í-kodissa lämmin vieraanvaraisuus yhdistyy henkiseen elävöitymiseen ja älylliseen edistykseen. Jokainen bahá'í-perhe voi kotonaan järjestämällään toiminnalla osoittaa sellaista elämäntapaa, jota voivat mukailla kaikki ne, jotka pyrkivät olemaan vastapaino niille hajottaville voimille, jotka lietsovat tyytymättömyyttä, ristiriitoja ja itsekkyyttä, sekä punomaan luottamuksen, yhteistyön ja rakentavan toiminnan sidoksia, joista terve yhteisö on riippuvainen. Tosiaan useilla seuduilla kaikkialla maailmassa perheiden ryhmät jo avaavat kotinsa ja työskentelevät yhdessä auttaakseen lujittamaan paikallista toimintaa ja laajentaakseen huomattavasti sen ulottuvuutta ja vaikutusta.

Ajatus palvelun täyttämästä eheästä elämästä on yhtä olennainen niin perheen elämälle kuin se on yksityisen ihmisen elämälle. Perheen kohtaamat monitahoiset vaatimukset ja mahdollisuudet muuttavat jatkuvasti muotoaan ajan myötä. Yleensä ottaen palvelun polulla yhdessä eteneminen vahvistaa perhettä ja auttaa sitä selviytymään sen monista velvollisuuksista sen jäsenten kaikissa elämänvaiheissa. Tiettyinä aikoina, joina ilmaantuu mahdollisuus entistäkin vaativampaan palveluun – joko jollekulle perheenjäsenelle tai koko perheelle – omistautuneen bahá'í-perheen sisäinen tukiverkosto voi tehdä mahdolliseksi antautua tällaiseen uhrautuvaan ponnistukseen koko sydäimestään. Tällaisina aikoina on tärkeää pitää mielessä uhrauksen olennainen luonne, joka on luopumista ihmisenä olemiseen liittyvästä Jumalalle kuuluvan hyväksi, kuten 'Abdu'l-Bahá selittää. Uhrautuminen tekee entistäkin merkittävemmän palvelun mahdolliseksi, mutta itse perhettä ei ole tarkoitus uhrata.

\*

Kun me tarkastelemme yhdeksänvuotissuunnitelman edistymistä, meidät täyttää kunnioitus ja syvä arvostus ystävien omistautunutta uurastusta kohtaan. Erilaisissa elinympäristöissä kautta maailman me saamme nähdä monenlaisia uhrautuvia ponnistuksia, jotka ovat seurausta yksilöiden, yhteisöjen ja laitosten yhteistyöstä, kun ystävät saavat halukkaita väestöryhmiä mukaan yhteisörakentamisen prosessiin, käynnistävät erilaisia hankkeita koulutuksen ja yhteiskunnallisten uudistusten edistämiseksi, vievät bahá'í-uskon toimintaa uusille paikkakunnille ja sovittavat yhteen niitä monia sitoumuksia, jotka luonnostaan ovat osa eheää palvelun täyttämää elämää. Ja huolimatta sorron tuomista rajoituksista tai sekasortoisen maailman mullistuksista ystävät jatkavat sinnikkäästi kohti korkeita tavoitteitaan. Lukemattomat sielut kaikkialla maailmassa pyrkivät elämänpiirinsä ja kykyjensä rajoissa vapauttamaan bahá'í-uskon yhteiskuntaa rakentavaa voimaa yhä suuremmassa määrin. Bahá'í-perheiden osuus näiden tavoitteiden saavuttamisessa tulee olemaan yhä tarpeellisempi ja vaikuttavampi tulevinä vuosina ja vuosikymmeninä. Kaikilla ystävillä on keskeinen panos tämän bahá'í-elämän olennaisen osan vahvistamisessa.

”Kotini on rauhan koti”, ‘Abdu’l-Bahán kerrotaan sanoneen. ”Kotini on ilon ja mielihyvän koti. Kotini on naurun ja riemun koti. Tämän kodin ovesta sisään astuvan tulee lähteä iloitsevin sydämin. Tämä on valon koti. Tänne astuvan on tultava valaistuksi.” Rakkaat ystävät, tulkoon perheistänne ja kodeistanne yhä useammin turvasatama ja tukipylväs koko ihmiskunnalle voimia antamaan.

[allekirjoitus Yleismaailmallinen Oikeusneuvosto]